

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/754/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714202105
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714202105.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Q. XXXX/X, F., zastúpená opatrovníčkou: T. X., zamestnankyňa Okresného súdu Senica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Všeobecná ochrana správ spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Bohdan Jakubis, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 1.328,40 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Skalica č. k. 5C/114/2014-48 zo dňa 12.05.2015, v časti o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **n e n í tak**, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobcovi sa právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd prvým odsekom výroku s použitím § 96 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) z dôvodu späťvzatia návrhu žalobcom konanie zastavil. Druhým odsekom výroku súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Tretím odsekom výroku žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, k rukám jeho právneho zástupcu v sume 159,52 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Štvrtým odsekom výroku žalobcovi vrátil zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 107,80 eura do 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie v napadnutej časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 137 a § 146 ods. 1 písm. c), § 93 ods. 2 a 4, § 18, § 24, § 25 ods. 1 O.s.p. a vecne tým, že mal preukázané, že podmienky pre vstup vedľajšieho účastníka do konania boli splnené. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil celkom v sume 49,98 eura a to za trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 71,37 eura (prevzatie veci, písomné podanie na súd - vyjadrenie), paušálnu odmenu za 2 úkony vo výške á 8,39 eura. Súd zaviazal žalobcu, ktorý zobral svoj návrh späť (nárok je premlčaný v zmysle § 101 O.Z. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty - vyhlásenie zosplatenia dňa 12.12.2010), k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. v celkovej sume 159,52 eura, keď trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené, nakoľko vedľajší účastník sa vecne vyjadroval jednak k premlčaniu nároku žalobcu, k nedostatkom zmluvy o úvere, neprijateľnosti zmluvných podmienok ako aj poukazoval na nekalé obchodné praktiky žalobcu, pred ktorými má byť spotrebiteľ chránený. Žalobca mal dostatok času na späťvzatie návrhu ešte pred vstupom do konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Proti tomuto uzneseniu, výlučne v časti, ktorou bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Zdôraznil, že trovy právneho zastúpenia boli priznané za predloženie podania, ktoré svojim obsahom je šablónovitým opakovaným podaním predkladaným v nespočetnom množstve prípadov. Ak už raz zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt je odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti, teda ich môže vzhľadom na svoje osobitné postavenie a odborné zameranie predkladať sám. V ďalšom navrhovateľ zdôraznil závery NS SR vo veci sp. zn. 6MCdo 9/2013 v obdobnej veci, podľa ktorých vedľajší účastník by svoju úlohu spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach. Údajné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka podľa odvolateľa nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone. V závere navrhovateľ vyslovil názor, že vedľajší účastník nemal ani procesné postavenie vedľajšieho účastníka, keďže s účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na koho strane má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada.

Vedľajší účastník a ani žalovaná odvolací návrh nepodali a ani sa k odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu odvolania, teda výlučne v časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi a zároveň v medziach daných dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu napadnutej časti preskúmaného uznesenia v zmysle § 220 O.s.p..

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či prvostupňový súd správne preskúmaným uznesením zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej. Ostatné časti výroku napadnutého uznesenia nadobudli právoplatnosť, pretože neboli účastníkmi konania napadnuté odvolaním.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojim návrhom domáhal, zaplatenia 1.328,40 eura s príslušenstvom žalovanou, ako neuhradenej pohľadávky zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100031433 zo dňa 9.8.2010. Dňa 3.10.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovanej, združenie Všeobecná ochrana správ spotrebiteľov, občianske združenie. Dňa 18.3.2015 právny zástupca vedľajšieho účastníka podal k veci písomné vyjadrenie, v ktorom vzniesol v mene žalovanej námietku. Žalobca uplatnil okamžitú splatnosť úveru dňa 14.12.2010 a premlčacia lehota uplynula dňa 15.12.2013. Na základe uvedeného vedľajší účastník navrhol, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu nahraďiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 159,52 eura. Pred začatím konania vo veci samej dňa 5.5.2015 pred prvým pojednávaním vzal žalobca svoj návrh späť bez uvedenia dôvodu a žiadal konanie zastaviť, trovy konania si neuplatnil.

Vzhľadom na späťvzatie návrhu žalobcu v celom rozsahu pred pojednávaním prvostupňového súdu, a to bez uvedenia dôvodu, bolo potom potrebné uzavrieť, že žalobca zavinil, že konanie sa muselo zastaviť a preto v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. (súdom prvého stupňa priamo necitovaného, avšak podľa obsahu na rozhodnutie o náhrade trov konania aplikovaného), vznikla žalobcovi povinnosť nahraďiť trovy konania účastníkom a v rámci nich s poukazom na § 93 ods. 4 O.s.p. zásadne i vedľajšiemu účastníkovi. Potiaľto závery súdu prvého stupňa neboli sporné. Sporným medzi účastníkmi zostalo, či trovy právneho zastúpenia uplatnené vedľajším účastníkom boli v danom prípade vynaložené účelne.

Pri vyriešení tejto otázky bolo nevyhnutné prihliadnuť na rozsah právnej pomoci, ktorý poskytol vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta žalovanej. Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka k žalobe je pritom zrejmé, že okrem iného hlavne vzniesol námietku premlčania. Je tiež dôvodné predpokladať, že práve v jej dôsledku, po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka žalobcovi, tento vzal späť návrh na začatie konania. V tejto súvislosti ale nie je možné prehliadnuť, že v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 po novelizácii zák. č. 103/2014 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď inak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vyššie citované ustanovenie s účinnosťou od 01.05.2014 zakotvilo povinnosť každého orgánu rozhodujúceho o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, teda i súdu, prihliadať bez návrhu, teda ex offo z úradnej povinnosti i na premlčanie uplatňovaného nároku a to i napriek tomu, že v zmysle súdom prvého stupňa aplikovaného ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka inak je potrebné, aby sa dlžník premlčania práva dovoľal. Vzhľadom na túto zákonnú povinnosť súdu bolo potom nepotrebným, nadbytočným a neúčelným, aby vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý vstúpil do konania až po nadobudnutí účinnosti citovaného ustanovenia, ako podstatnú obranu vzniesol námietku premlčania. Keďže vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta v danom konaní poskytol žalovanej obranu predovšetkým v podobe vnesenej námietky premlčania, na ktorú v rozhodnom období musel súd prihliadať sám z úradnej povinnosti, nielen vstup vedľajšieho účastníka, ale i jeho zastúpenie advokátom a trovy z toho vzniknuté boli neúčelné.

S poukazom na odvolacím súdom vyššie uplatnenú argumentáciu bolo by už potom nadbytočným a v rozpore so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania vysporiadávať sa s ďalšou početnou, ale vzhľadom na uvedené už irelevantnou argumentáciou účastníkov uplatnenou v odvolacom konaní.

Odvolací súd preto uzatvára, že trovy vedľajšieho účastníka vynaložené na právne služby, ktoré mali smerovať k ochrane oprávnených záujmov spotrebiteľa, v danom prípade neboli účelne vynaložené a preto s poukazom na súdom prvého stupňa aplikované ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nevzniklo vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov voči žalobcovi. Závery prvostupňového súdu v napadnutej časti preskúmaného uznesenia, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkon právnej služby, preto s pohľadu odvolacieho súdu nie sú správne. Odvolací súd potom uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania (prvostupňového) nepriznal.

V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca a preto v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému vedľajšiemu účastníkovi. Žalobca si náhradu trov konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, preto nebolo dôvodné mu ju priznať.

Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.